

הלהקה

מתגרשת

רק לפני שנתיים הצהירה השחקנית רחל רביד שהיא שמחה להפקיד את בתה טל בידי הנאמנות של השחקן הצעיר מאיר סוויסה. לפני כמה שבועות היא קיבלה את הפיקדון בחזרה. טל בת ה-21, היפה פיה קטנה הקומה, הספיקה להתגרש מבעלה השחקן.

החתונה של שני הצעירים נערכה ברוב פאר והדר בקבוץ יפעת, וכל הידידים איחלו לזוג הצעיר חיים מעניינים. אך מסתבר שאיחולים אינם מספיקים. אפילו שבנייהווג הם צעירים מאד ומאיר סוויסה מטפס במהירות בסולם ההצלחה, מאז היה תגלית הסרט, הלהקה, הנישואין עם טל לא עלו יפה.

אי אפשר לדעת מה קרה בראשם של שני אלה. ברור שסוויסה היה עסוק מאד בקידום הקאריירה שלו. בעוד שטל עזבה את הקבוץ והתחילה להסתגל לחיי העיר הגדולה. אבל ההסתגלות היתה לה קשה מדי.

סוויסה יצא לטיול באמריקה אחרי גירור שיו, וטל החליטה שלא לחזור לקבוץ אלא להירשם לאוניברסיטת תל-אביב. הוא הסר פיק כבר לחזור לארץ, ועובר עתה על סרט חדש. היא לומדת.

יחסים בין השניים לבניים ביותר, אך בעל ואשה הם כבר לא.

רחל רביד, טל וניסים סוויסה לא לחזור לקיבוץ

חיפה

חייה וקיימת

נכון שהעובדה שזוגות מתגרשים לא נדירה בישראל, אך כמה זוגות אתם מכירים שהגג את העניין במסיבה גדולה לכל החברה? ובכן, אני מכירה זוג כזה והי מסיבה היוצאת-דופן נערכה דווקא בחיפה. אני באופן אישי לא מצליחה להבין אף פעם מה כל כך שמה בגירושין שמצדיק מסיבה, אך בחיפה, שאת מיספר המסיבות

שייחי סעודי פרטי

בזמן שכל מיני נערות זוהר מסתובבות בעיר ומפורות סיפורים על הצלחות מסע עירות בחוצלארץ, עושה זאת קובי בר בלי הרבה רעש וצילצולים. קובי בר, מצערייהוזהר היותר מיוהדים של תל-אביב, נסע לבלות לו חופשה בלונדון. כבר בערב הראשון נכנס לבלות בקאזינו המפואר ויקטוריה, בתקווה לזכות שם בהן קטן שיסדר לו את החיים ויחסך ממנו את הצורך לעבוד עד אחרית ימיו. רולטה או לא רולטה? תמיד יש הפתעות. ובה שקובי מצא שם, באותו ערב, עלייד השולחן, לא היו ז'יטונים אלא דווקא שייחי סעודי עם הון גדול.

לא שהם פילו את הערב ההוא בדיון על פיננסים, אלא שמיספרן הרב של שרירות הזהב על צווארו של השייחי ור טבעות הזהב שהכבירו על אצבעותיו, העידו שהשייחי הנ"ל לא בא ממישפחה נוקלת.

מאותו הערב בילו השניים את חופשתם בלונדון יחד. כשאני אומרת בילוי, אני מתכוונת לחיים משוגעים ממש. טילו להם בלימוזינה האדומה של הסעודי, שגרמה לקובי להישאר פעור פה כשהבחין בהגה ובידיות שהיו עשויים זהב. יחד ערכו לקובי מסע קניות במרכזים המפוארים של לונדון — גרביים מבית-האופנה של כריסטיאן ריון, חליפות מבית-האופנה של טד לפרדס, ועוד כהנה וכהנה. שום דבר אינו מזויף אצל השייחי של קובי. בין טיול לקניות תפסו קובי והשייחי מנוחות קצרות בסוויסה מפוארת במלון קרלטון, שם נכונה לקובי אכזבה קלה. הסוויטה המלכותית של המלון היתה תפריסה עליידי סופיה לרין ומאהבה הנוכחי, והם נאלצו להסתפק בסוויטה שבקומה מתחת.

חופשה שכזאת נגמרת תמיד יותר מדי מהר וקובי חזר ארצה. אתם חושבים שבוה נגמר העניין? טעות! השייחי הי סעודי הבטיח לקובי שברגע שיהיה שלום בין סעודיה לישראל, ישלח את מטוסו הפרטי להביא אליו את קובי אכספרס.

אני אחיין וקודר באסואן הפרעונים לא עורו

השניים חזרו ביחד לירושלים וקלוד ממשיך לחזר. בינתיים הוכיחה אני שלאבה אין חוקים ולא כל סבלנות משתלמת. אבל מי יודע?

נישולן במצדיים

יש סתם חתיכות ויש חתיכות עם קלאסה. על הסוג השני נמנית ללא ספק אני אוהיון, יפהפיה אמיתית הנמנית גם על נבחרת החתיכות של הלשכה הממשלתית לעיתונות בירושלים, כאלה שכל עיתונאי זר, או אפילו ישראלי, מת עליהן.

אותה אני נשלחה לטיול האחרון של מנחם בגין במצריים, כדי לטפל בעיתורי נאים הרבים שליוו את ראש ממשלתנו וצוות עורכיו-עורכיו-פקידיו-משרתיו. אני עשתה את העבודה שלה כראוי, כמעט כראוי, וזאת משום שהיה גורם אחד ש הפריע לה.

אני מתכוונת לצלם צרפתי הנמצא בארץ, העונה לשם קלוד. אותו קלוד התחיל לחזר אחר אני עוד בירושלים, וכשמעם שהיא נוסעת לאסואן, מיהר להרשם אף הוא לנסיעה.

העיתונאים

נתפסו בחושך

לא נעים לי מהסיפור הזה, בעיקר שהוא על החברים העיתונאים שלי, אבל מה אני יכולה לעשות? אצלי בעיתון כתוב: בלי מורא, בלי משוא פנים ובלי פרוטקציה, בשבוע שעבר ערך יושבראש הוועדה של הצנזורה על סרטים ומחזות, אחד מי עורכי מעריב לשעבר העיתונאי יהושע יוסטמן, הקרנה מיוחדת לעיתונאים. יוסטמן מנסה להוכיח עד כמה הצנזורה בארץ ליברלית, והקרין לפני העיתונאים אותם קיטעי הזימה שהצנזורה התכה בשנה האחרונה, כדי להראות להם כמה קטעים אלה היו באמת נוראים.

אני לא מתכוונת לספר לכם מי העיתורי נאים שבאו להקרנה, תחפשו לבד. מה שאני כן יכולה לספר לכם זה מה אירע באולם. פיתאום, באמצע ההקרנה התקלקל משהו במכונה, הסרט הופסק והאורות ב אולם נדלקו. כך קרה שאפשר היה להבחין בכמה מבכירי העיתונאים שלנו, שבוודאי מסכימים עם הצנזורה, כשהם יושבים ב פיות לא כליכך מכובדות. או שיהיה להם לבריאות — אבל למה לנו, לאנשים הפשוטים, אסור?

מליכה חדשה

אני חושבת שאם ישנו מישהו בתל-אביב שמגיע לו באמת התואר „ראש העיר“ הרי הוא הפיזימונאי חחול העיניים אילן גלדרהיש, שמעולם לא החמיץ מסיבה, חגיגה או כל אירוע חברתי בעירונו. מה שאתם לא יודעים זה שלמלך הצטרפה לא מזמן מליכה.

כהרגלו מדי יום שלישי, קופץ אילן לאוניברסיטת תל-אביב ומאזין להרצאות, כדי לתפוס תרבות. באחד מימי השלישי האלה הכיר בקפיטריה סטודנטית חמודה למדעי-החברה בשם מיכל. מה שאילן לא ידע הוא, שבין אורחי הקפיטריה מתרועץ לו באופן קבוע ידידנו קופידון. אילן מיכל מצאו חן בעיניו החדות, והחץ המפורסם שלו לא אחר להתעופף ולהינעץ לטובת העניין.

הרופא

התחיל לצייד

אם תראו ברחוב בתל-אביב את הציירת רחל טימור צועדת לה עם תחבושת על הצוואר, אל תדאגו יותר מדי. נכון שהיתה לה תאונת-דרכים והמכונית נהרסה לה וגם קצת הצוואר, אך מה זה לעומת האהבה החדשה שמצאה.

רחל היתה בגרמניה, שם נערכה תערוכה

רחל טימור אין קשר לגבס

מציוריה. אך גם זה לא כל כך חשוב לה עכשיו. מה שכן חשוב הוא שהיא הכירה דווקא בגרמניה הרחוקה ישראלי, שהוא גם רופאי-שיניים, בשם עזריאל („ביבי“) אברהם, ובין השניים פורחת לה אהבה עצומה. ביבי אפילו התחיל לצייר בהשרע פעתה. אז שיהיה כל טוב ואמנות פוריה.